

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlköztásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Kerületi egyesületek alakítása.

(folytatás és vége)

A különféle vidékeken megtartandó közgyűlések tanulmányut jellegét feltétlenül biztosítaná a más-más éghajlat, talaj, stb. egymástól való különbözésén alapuló más és más kultúra, melynek tanulmányozása mindenesetre minden egyes résztvevőre csak hasznos lenne.

Az ország minden vidékén megalakítandó hasonló egyesületek addig is, míg ezt annak idején az országos egyesület megteendi, egymással érintkezésben lennének s egymás eszméit kölcsönösen kicserélnék, részben levelezés útján, részben pedig az által, hogy egyesek kiküldöttjei a mások gyűléseit is hébe-korba látogatnák s az ott tapasztaltakról azután saját társaiknak beszámolhatnának.

Az egyesületek csekély tagsági díj mellett is csakhamar abba a helyzetbe jutnának, hogy módjukban lenne népszerűen, könnyen megérthető nyelven irt erdészeti és vadászati szakbeli munkákra pályázatot hirdetni s ez által a népszerű erdészeti és vadászati szakirodalmunknak lendületet adni, nagy szolgálatot tévén ez által édes hazánknak. A pályadíjjal jutalmazott munkák az egyesületek tulajdonává válnának s azokat a tagok díjtalanul, mint tagsági járulékot, más egyesületek tagjai pedig mérsékelt áron kaphatnák s így azok csakhamar közös kincsét képeznék testületünknek.

Ennyi hasznos foglalkozás és munkálkodás mellett hivatva lennének még a kerületi egyesületek családjainkat is egymáshoz közelebb hozni köztünk a rokonérzést, kartársi szeretetet nagyra

növelni, melyek révén rövid időn belül mindnyájan egy nagy család tagjaivá válnánk.

A kerületi egyesületek egyik főfeladata lenne ezeken kívül az országos erdészeti és vadászati egyesület talaját már most saját területeiken előkészíteni, az abba belépni szándékozó tagokat előjegyzésbe venni s az arra hivatott előkészítő vezetőségnek bejelenteni.

Lapunknak, az Erdészeti Ujságnak is, mely most csak nagynehezen bir küzdeni a létért, nagy előnyére és hasznára válhatnának az egyesületek úgy anyagi, mint szellemi tekintetben; anyagiban annyiból, hogy azt összes tagjaik részére leszállított áron megszereznék s ez által elterjedését előmozdítanák, szellemiben pedig annyiból, hogy a gyűlések lefolyásának, tartandó felolvasásoknak és értekezéseknek benne való közlése nagyban hozzájárulna szakbeli becsének és értékének emeléséhez, ezen kívül pedig az olvasók nagyobb tömege azt olcsóbbá, a közlemények pedig kiterjedtebbé és tartalomdúsabbá tennék. A haszon tehát minden terén kézzelfogható és nyilvánvaló.

A ilyen célzattal és alapokon megalakítandó egyesületek alapszabályait egyöntetűen, talán teljesen egyenlően lehetne kidolgozni s eltérést legfőllebb csak egyes a helyi viszonyok által megkívánt módosítások képeznének. Az alapszabályok tervezete — melynek szerkesztésére lapunk t. szerkesztője lenne felkérendő — lapunkban közölné, hogy így ahhoz mindenki idejekorán hozzászólhasson s véleményét nyilváníthassa.

Minekutánna pedig ilyen módon elősoroltam volna azokat a nagy előnyöket és azt a nagy erkölcsi hasznot, melyeket a kerületi egyesületek útján nyernénk, nem maradna egyéb hátra, mint hogy minden vidéken támadnának igazán lelkesedni tudó s a közjóért fáradozni szerető férfiak tisztelt kartársaim közt, kik eszmémet magukévá téve azt teljes lelkesedéssel felkarolják s a környékükön lakó kartársak közt terjesszék, sőt annak terjesztésére hatóságaik és az egyes birtokosok figyelmét is felhívják s a kezdeményezés nehéz, de eredményeiben hálás munkáját kezeikbe ragadják. Az eredményt czélszerű lenne lapunk hasábjain közölni, hogy így azon esetleg azok is felbuzdulhassanak, kik egyébként talán tétováznának és haboznának a tettek mezejére lépni. Legjobb lenne szerény véleményem szerint, ha azok, kik az eszmét magukévá teszik lapunkban tennék közzé felhívásaikat arra nézve, hogy a megyéjükbeli kartársak hol és mikép jelentkezzenek az egyesület megalakítása tekintetében.

A magam részéről most Pest Pilis Solt Kis Kún vármegyében székelő összes kartársaimhoz fordulok azzal az őszinte kéréssel, hogy itt felvetett eszmémet érett megfontolás tárgyává tenni s azt azokkal a tisztelt kartársakkal is közölni sziveskedjenek, kik lapunkat

nem olvasván, arról különben tudomást sem szerezhethének, azokat pedig, kik eszmémet magukévá teszik, arra kérem, hogy nyujtsanak nekem segítő kezet ahoz, hogy mi, kik szeretett hazánk legelső vármegyéjének vagyunk fiai, ezen a téren is vármegyénkhez méltóan legelsőeknek jeletkezzünk s minél rövidebb idő alatt alakítsuk meg a pestvármegyei erdészeti és vadászati altiszti egyesületet.

Hozzánk csatlakozhatnának talán még a Csongrádvármegyei tisztelt kartársak is, mint tudomásom szerint számban kevesek arra, hogy maguknak különálló egyesületet alakítsanak.

Azok, kik eszmémet magukévá teszik s óhajtkák a mi vármegyei egyesületünk megalakítását, sziveskedjenek engem lehetőleg mielőbb, mindenesetre azonban a folyó hó végeig erről az elhatározásukról értesíteni, kiemelvén egyuttal azt is, hogy hol és mikor vélnék legczélszerűbben alakuló gyűlésünket megtarthatni. Az én szerény véleményem szerint erre ismét csak hazánk székesfővárosa, Budapest lenne kijelölendő, időpontnak pedig legalkalmasabbnak vélném az augusztus hó 20-ára eső Szent-István napját; eddig a meghívót mindenki megkaphatná, melyben a találkozás helye és ideje is meg lenne határozva.

Abban az esetben, ha addig meg alakítandó országos egyesületünk alapszabályai le nem

TÁRCZA.

Egy gazdag ember.

Hires, nevezetes ember Bagi János uram ő kegyelme Szentes városában. Hanem azért nyáron át csak úgy töretlen bagaria csizmában és egy szál gatyában járt, mert akkor még robotot kellett szolgálni és hétköznapiakon csak úgy felöltötte a tisztességes foltos dolmányt, mint akármelyik jóra való atyafia.

Egyszer a német világban egy egész gulyát árvereztek Körösen vagy Kecskeméten darabszámra.

Leütik az első pár ökör árát és a vevő Bagi János.

Leütik a második pár árát és a vevő megint Bagi János.

Jön a tizedik, a huszadik pár s a vevő mindig Bagi János.

Megsokalja az árverező birói személy, Csaszlaunak vándor magzata és kérdi a körüle levőktől, melyik az a Bagi János? s majd hanyat esik, mikor egy olyat mutatnak neki, kiből nem néz ki husz forint. Mérges hangon oda mordul hozzá.

— Halja kend, meg is kell ám fizetni az ökör árát!

— Hát hiszen majd kiteremtsük valahogyan nagyságos uram!

Folyik az árverezés és mindig Bagi János lévén a legtöbbet ígérő, már több százra megy az általa megvett barmok száma.

— Hallja kend, vasra veretem, ha csufot üz a bíróságból. Készpénzzel kell ám itt azonnal fizetni.

— Jól van, jól, nagyságos uram, majd megpróbáljuk a végén.

Dühös volt a bíró, de se nem szólt, se nem kérdezősködött többé, csak várta kárörömmel a dolog végét. Mikor a protokollumot bezárták, az egész gulya Bagi János nevére volt beírva és mikor őt a fizetésre föl hívták, a legfoltosabb dolmánya zsebéből elővett

érkeznének, a gyűlésen megjelenők mint küldöttség mehetnének a belügyminister ur elé, kérvén ott ügyünknek gyors lebonyolítását.

Az értesítéseket kérem alábbirt czimemre küldeni.

Sándor György
főerdőőr.
(Félegyháza, Pest m.)

A Magyar Állami Alkalmazottak Egyesülete.

Az országos erdészeti és vadászati nyugdíj és segélyegyesület megalakításának ügyeit tárgyaló több czikkünkben volt már alkalmunk megemlékezni arról az egyesületről, mely a fenti elnevezés alatt zászlója alá táborozza az állami szolgálatban levő altiszteket leginkább hivatalszolgákat, fegyház és börtönőröket abból a célból, hogy nekik és családjaiknak az állam részéről nyújtott szerény nyugdíj mellett még külön nyugdíjat és biztosítson és tagjait egyébként is úgy anyagilag, mint erkölcsileg segítse. Az egyesület tudomásunk szerint egy pár lelkes férfi kezdeményezésére mintegy három évvel ezelőtt alakult meg alig pár száz taggal. Nem tartjuk érdektelennek kivonatossan közölni azt a jelentést, melyben a vezetőség a múlt évi működésének eredményéről beszámol, fenntartván magunknak, hogy lapunk jövő számában párhuzamot vonhassunk eme egyesület és a mi alakítandó egyesületünk közt.

Az elnökségnek a közgyűlés elé terjesztett jelentése kivonatban a következő:

Tisztelt közgyűlés!

A múlt közgyűlés óta egy év telt el. Bár rövid idő — mégis sok változás történt azóta a földön. E változásokból szerény egyesületünk is kivette a maga részét és pedig előnyére, a mi az alább kitüntetett számadatokból teljes biztossággal megállapítható.

A múlt évi közgyűlésünk alkalmával nem jelöltük ugyan ki zsinórmértékkel azt az ösvényt, a melyen egyesületünk ügyeit vezettük, de mindenkor tiszta lelkiismerettel állottunk helyt s igyekeztünk tisztségünknek oly mérvben megfelelni, hogy kifogásra semmi tekintetben okot ne szolgáltatassunk s mindenkor a közös cél, t. i. egyesületünk érdeke lebegett szemeink előtt.

Nem czélunk magunkat dicsérni, sem pedig hosszas körülírással tisztelt tagtársainkat untatni, hanem áttérünk az ügy érdemére. Mielőtt tevékenységi kimutatásunkat előterjesztenénk: tisztelttel jelentjük, hogy egyesületünk jegyzői évközben tisztükről lemondottak, s így a jegyzői állás betöltése iránt is intézkedést kérünk.

Tevékenységi kimutatás.

Az 1898-ik év végével, illetőleg a múlt évi közgyűlés alkalmával egyesületünk 89 testületet számlált 1180 taglétszámmal, ma pedig 110 testület tartozik egyesületünkhöz és 1502 tagot számlál.

Tehát 322 tag szaporodása állapítható meg.

Az 1898-ik évi zárszámadás alkalmával rendelkezünk 6780 korona és 64 fillérrel; 1899-ik évi bevételünk 25.400 korona és 19 fillér, ma pedig 44.378 korona és 38 fillér összes vagyonunk van készpénzben a pesti Hazai Első takarékpénztárban gyümölcsösztetés végett elhelyezve, a mely a bevételek és kiadások részletezésében s az alább következő zárszámadásban foglaltatik.

Befizetendő hátralék 1899 év végével 2.160 korona és 85 fillér; számszerűleg ugyan nagynak tűnik fel az

egy rongyos tárczát és ujdonaú ezresekkel kifizetése az egész összeget.

Hallgatott a csaszlaui s máig azt hiszi, hogy valamelyik nábob tréfálta meg őt.

* * *

Károlyi György grófnak kölcsön kellett a forradalom után; fölvenni szándékozott kétszázezer forintot.

Megtudja ezt Bagi János, a ki egykor a Károlyi gróf családnak jobbágya volt és fölmege a direktorhoz.

— Tekintetes uram! azt hallottam, pénzre van szüksége a méltóságos urnak, azt gondoltam, inkább én adok, mint más.

Végigné a direktor a kopott ruháju paraszton és szánakozva mondja:

— Sok pénz kell ám annak, ha kell, atyafi!

— Mintegy mennyire való? — kérdi Bagi János.

— Kétszázezer forint! — szólt a direktor, úgy gondolkodva, hogy az öreg erre hanyatt esik egyszerre.

De nem úgy történt. Hanem az öreg nyugodt lélekkel mondja:

— Igaz, hogy annyi nincs nálam, de százhatvan-ezer forintot itt hagyhatok, a többi pedig harmadnap alatt megrendelem.

A direktor sem gunyolódott többé.

* * *

Tehát ugyanez a Bagi János kiment egyszer az ostromállapot alatt szegedi pusztájára csak amugy gyalogszerrel.

Találkozik a zsandárokkal s ezek kérdik tőle: hol a passzus?

— Minek nekem a passzus a magam birtokán? szólt.

— Melyik a kend birtoka?

— Ez az, a hol állunk s köröskörül, a merre látunk, mind az enyém.

Összenéznek a zsandárok, hogy valami körmönfont jómadárral van dolguk s azzal megkötik az öreg, egy szót se szólnak többet s bekisérik Szegedre, a megye börtönébe. úgy adván be a tényállást, hogy az öreg őket tévutra akarta vezetni.

említett hátralék és a megelőző évben feltüntetettnél 660 korona összeggel emelkedett, de ha tekintetbe vesszük, hogy ezen hátralék nagyobb részben olyan tagoktól ered, kik az elnökség által a tagsági díjaik befizetésére már felszólítottak, mindazonáltal eredménytelenül, úgy, hogy az alapszabály értelmében kilépetteknek vehetők; ennél fogva mint kilépetteknek be nem fizetett tagsági díjaik tehát hátraléknak nem is tekinthetők. A hátralék részben onnét is ered, hogy bizalmi férfaink sok esetben figyelmen kívül hagyják a tagok felvételénél az alapszabály 13 §-ának 3-ik pontját és így sokan az özvegy és árva alapra való díjjal hátralékban maradnak.

Egyesületünk ügyviteli szabályainak 10 §-a kötelességévé teszi a vezetőségnek azt, hogy az egyesületnél előforduló különféle ügyekről és azoknak miként történő elintézéséről évenként kimutatás alakjában beszámoljon. Az említett rendelkezésnek eleget téve, a következő kimutatást van szerencsénk a tisztelt közgyűlés elé terjeszteni.

A múlt év folyamán összesen 786 ügydarab érkezett be a vezetőséghez, a melyek tulnyomó (754 eset) részben tagsági díjak beküldésére, valamint az új tagok bejelentésére vonatkoztak.

Kérvényezési ügy érkezett 5, ebből kettő kedvező elintézését nyert, három pedig elutasított.

Az egyesület iránt érdeklődő és felvilágosítást kérő ügy 5 drb érkezett vidékről, melyek a szükséghez képest késedelem nélkül elintéztettek.

A kilépési eseteket és különféle lemondásokat a taglétszám összeállításánál részletezzük.

Hátraléktörlesztés megengedése iránt egy kérvény érkezett. Üdvözlő irat pedig két helyről.

Az egyesület iránt való érdeklődést azon körül-

mény is bizonyítja, hogy négy esetben díjnak, 1 esetben pedig kinevezett tisztviselő is jelentkezett belépésre, bár alapszabályaink értelmében eredménytelenül.

Választmányi ülés tartatott hét ízben, melyeken többnyire folyó ügyek tárgyalattak.

A múlt évi közgyűlés azt határozta, hogy az állásuktól felfüggesztett Bereczky András volt II. elnök és Madarász János volt titkár az általuk el nem számolt, illetőleg a felügyelő bizottság által el nem fogadott számadásukban szereplő 30, illetőleg 10 kor., összesen 40 korona összeg nevezettekől behajtassék.

Tisztelettel jelentjük, hogy az említett összegek megtérítésére nevezettek a vezetőség által felszólítottak, azonban a felszólításnak eleget nem tettek. Bíró-ság elé pedig azért nem vittük az ügyet, mert nevezettek vagyontalansága miatt még a perköltségek viselése is az egyesületre hárult volna s így az említett összegek nem voltak behajthatók.

Az egyesület címének „Országos”-ra való átváltoztatását kimondó közgyűlési határozat nem részesült felsőbb hatósági jóváhagyásban, a mennyiben annak határozottabb formában való kimondása és a vidéki tagok által beterjesztendő nyilatkozatok kívántatnak.

Felsőbb helyről rendkívüli közgyűlés összehívására utasítottunk, tekintettel azonban arra, hogy az ügy nem sürgős, a rendkívüli közgyűlés összehívását a vezetőség nem látta szükségesnek, most azonban a tisztelt közgyűlésnek módjában áll a felett is határozni: kívánja-e az egyesület címének „Országosra” való kiegészítését, illetőleg megváltoztatását, vagy nem.

Kifogás emeltetett felsőbb helyről a temetkezési segélynek a 30 fill.-ről 20 fill.-re történt leszállítását kimondó közgyűlési határozat ellen is, a mennyiben az egyesület az öt évet még nem töltötte be, s így a

Persze a vizsgálat nem kezdődött meg mindjárt, hanem azért az öreget közmunkára fogták.

Egyszer éppen ablakokat surolt a megyeház udvarán, mikor valami hivatalszolga, a ki egykor kisbéres volt nála, meglátja.

— Ej, ej, édes Bagi János uram, hogy került kelmed ide?

Elmondja az öreg a dolgot; megcsóválja fejét a hü szolga s fölmege az illető bírósági személyhez.

— Nagyságos uram! Bagi János uram itt a megyeháznál van fogva.

— Igen, az a csavargó.

— Csavargó? Nagyságos uram, van annak a szentesi határban tizezer hold földje, s itt Szegeden is bir árendába tizenötezer holdat. Miért volna az csavargó?

Elnevette magát a nagyságos ur, de mégis megtartá a vizsgálatot. Így szabadult ki a dús gazdag földesur, saját kisbéresének jótállása mellett.

(Történt a civilizáció és rend áldott korszakában.)

* * *

A Bach-világban történt az az eset, hogy az új csongrádmegyei főnök, mindenható ur akkoriban, midőn hivatalát elfoglalta, nagy ebédet adott, s arra a megye urait kívánván összehívni.

Már pedig, hogy kik a megye legelőkelőbb urai honnan lehetne azt jobban tudni, mint a telekkönyvből? Nagyszerű az a „tudás könyve”. A ki azt megolvassa, azelőtt semmi sem maradhat „homályosságban.”

Hát a telekkönyvből csináltatta meg titkárjával a meghívási lajstromot. Természetes, hogy Bagi uram is köztük volt, még pedig mindjárt legelő.

A meghívók elküldettek s a nagy nap végre is megérkezett. A széképület föl volt diszítve ez alkalommal, valamint a főnöki terem is. Nagyon fényesnek akarta ezt a mulatságot ő méltósága, ki még eddig csak a Hármaskis-Tükörből ismerte az Alföldet. Az inasnak meg volt hagyva: csak olyan embert eresszen be, a ki frakkba jön.

Hát iszen körülbelül úgy jöttek el mindnyájan, csak egyesegyedül Bagi uram állított be a maga ünneplő

halotti díjak leszállítását csak azon időben tartja megengedhetőnek, ha már a tényleges működést megkezdettük és 10.000 korona évi tiszta jövedelmet kimutatni bírunk.

Az egyesület tagjai számára kedvezményes áru tüzelőanyag és az egyesület levelezéséhez szükséges portómentesség elnyerése, nemkülönben az Országos gyűjtés megengedése céljából illetékes helyre kérvényt nyújtottunk be, a melyek ez idő szerint tárgyalás alatt vannak.

Sajnálattal kell megemlítenünk, hogy anyagi helyzetünk, illetőleg a fizetés javítása érdekében az illetékes helyeken tett lépéseink ez idő szerint eredménytelenek maradtak és idáig csak az ígéretet bírjuk. Azonban ha tekintetbe vesszük azon fontos körülményt, hogy fizetésjavításunk törvény módosításába kerül a mely időt és sok munkát vesz igénybe ennél fogva nem is lehet azon fennakadnunk, ha ezen törekvésünket idáig siker nem koronázta.

Mindamellet megnyugtathatjuk tisztelt kartársainkat a felől, hogy a midőn bírjuk a magas kormány által tett azon biztató és határozott ígéretet, hogy „ismerjük sanyaru helyzetüket és azon minden körülmények között segíteni fogunk“ s a midőn határozottan tudjuk azt is, hogy ezen a munkán teljes erővel dolgoznak az illetékes körök ez időszert, — semmi kétségünk nem lehet tehát az iránt, hogy óhajunk nem sok idő múlva teljesülni fog. Feleglegesnek tartjuk itt felemlíteni azt, hogy éber figyelemmel kísérjük továbbra is az érdekeink előmozdítását célzó munkálatokat, csak legyünk türelemmel és ne zúgolódjunk a sors ellen, a melylyel meg kell küzdenünk.

Értesítönket illetőleg vidéki tagjaink többen azon óhajukat fejezték ki, hogy az havonkint jelenjék meg. Ezen óhajokat tárgyzó felszólalások okszerű elinté-

hetése céljából tagjainkat körlevélben hívtuk fel nyilatkozatra a tekintetben, hogy az Értesítő havonkint vagy negyedévenként jelenjék-e meg? Az eredmény az lett, hogy a többség a negyedévi megjelentetés mellett foglalt állást s ehhez képest negyedévenként jelent meg.

A lap szerkesztése alkalmával célul tűztük ki azt is, hogy kartársainknak alkalmat nyujtsunk arra, hogy esetleges szellemi dolgozataikat közrebocsássuk s így nekünk is a lap szerkesztésében segédkezet nyujtsanak, e feltevéseinkben azonban csalódtunk, mert a mi kevés közlemény beérkezett is, részben személyeskedést tartalmazó, részben pedig teljesen közölhetlen, értéktelen munka volt.

Zárszámadás 1899 évi január 1-től december 31-ig.

Összes bevétel az 1898 évi 195 kor.

79 fillérrel együtt 26,983.06

Összes kiadás 2,184.72

Tiszta jövedelem 24,789.34

Ebből takarékbán 23,499.50

Kezelés alatt áll 1,298.84

LEVELEZÉS.

Podrecsány 1900 június 20-án

Tekintetes szerkesztő ur!

Sok haszontalan kísérlet és fáradozás után végre valahára sikerült a mi vidékünkön is két szaktársat meghódítanom nem csak eszméinknek, de lapunknak is mint előfizetőket Králik András és Demkovics János személyében, kiknek kérem nem csak a lapot, de a röpiratot is

kékbeli ruhájában, a mely erre az alkalomra szépen ki volt kefélve és piros olajos kendő a nadrág-ellenzőbe huzva, úgy, hogy a két vége kicsüngjön ünnepiesen.

— Mit akar itt kend? Kicsoda kend? — rivalt ra az ajtónálló komornyik.

— Hát én bizon Bagi vagyok! — mondá ő kigyelme, dőlczegen kidüllesztve mellét, melyen három sor valóságos ezüstgomb futott le.

— Bagi! Nem lehet bemenni ő méltóságához. Most itt ebéd van.

— Hiszen éppen arra az ebédre jöttem.

Negy szemeket meresztett a komornyik.

— Lehetetlen az! — mondá.

Erre aztán Bagi uram előmutatta a bugyellárisból az invitáló levelet, mire elbámult ugyan a komornyik de mégis azt felelte:

— Nix nuc! Itt csak frakkban lehet bemenni, ez a rendelet. Ez itt szalon. Szalonhoz uriruha dukál.

Dühösen fordult meg erre Bagi uram, minthogy látta a komornyik magatartásából, hogy úgy sem

eresztik be; és a szabóhoz sietett, hol felöltöztették annak módja és rendje szerint. Sokan emlékeznek még Szentesen arra csufságra, mikor ő kegyelmén frakk volt és német pantallon — először és utoljára.

De boszut is állt ezért legott az ebédnél. A mint leültek a nagy tábla körül s kitálalták a levest, Bagi uram nagy keserűen belenézett a párolgó tányérba, letette nagy robajjal ostentative (ugy, hogy mindenki odanézett) a kanalat és lehajolván, fölemelte az ujdonat új frakk jobb szárnyát és belemártogatta a levesbe.

— Mit csinál, Bagi uram? Mit csinál az istenért? — kérdik hüledezve a körülállók, azon hitben, hogy talán megbolondult.

— Hát a frakkomat kínálom, — mondá Bagi szeliden és nyugodtan — mert ugy tapasztalom, hogy én nem, de ő vagyon ide ebédre hiva.

A megyefőnök elérte a dolgot s máskor szívesen látta Bagi uramat ködmönben is.

megküldeni, melyek megkapása után ugy az év végeig járó előfizetési díjak, valamint a röpirat árát is biztosan be fogják küldeni, ezen kívül egyesületünknek is tagjai óhajtanak lenni.

Bizon nehéz dolog haladnunk kitüzött célunk felé, mert ugy látszik nem csak itteni vidékünkön, de másfelé is a kartársak nagy része még sötétségben leledzik s nehéz föléleszteni szívükben a lelkesedés szikráját. Már pedig mindnyájunknak egyaránt kötelességünk lenne lapunkat teljes erőnkől támogatni, mert ez az egyedüli, mely sikra száll a mi érdekeinkért, melyeket azonban — sajnos — sokan még nem bírnak felfogni.

Annak az önkénynek az illusztrálására, melynek a magánuradalmi altisztek alá vannak vetve s melyet oly találóan jellemzett Papp János tisztelt kartársam lapunk 37-ik számában, legyen szabad nekem is felhoznom egy esetet.

Folyó év május havában történt, hogy egy közvetlenül szomszédos szaktársam nem tudván rossz helyzetével megbékülni, megpróbálkozott egy jobb állásért folyamodni. Midőn ezt szolgálatadója valami utonmódon megtudta, még azt sem várta meg, míg az illető folyamodványa elintézését nyer, hanem azonnal nyakára hozott azelőtt már egy hónappal próbaszolgálatra kínálkozó erdőőr s most már a régi is, meg az új is jogot formált az állomásra és küzködtek egymással teljes egy hónapig. A dolog vége az lett, hogy kartársam folyamodványával nem ért célzt, régi gazdája pedig szolgálatából egyszerűen elbocsátotta és a jövevényt fogadta fel helyébe s így az előbbi két pad közé esett. Jó szerencse, hogy valamikép be tudott hamarosan jutni egy boszniai fűrészgyárba, mert különben ugyancsak lett volna módja elmélkedni a magánuradalmiakat bilincsben tartó önkény felett.

Bizon szomorú dolog az nagyon, hogy a magánuradalmiak semminemű védelemben nem részesülnek s itt lenne az ideje, hogy legalább az olyan uradalmaknál rendeztessék a dolog, a melyek az erdőtörvény értelmében szakképzett személyzetet kötelesek alkalmazni.

Szükségesnek láttam én is közölni ezt az esetet mert ha nem panaszkodunk sérelmeink felett, azt fogja hinni a világ, hogy ezek nem is léteznek.

A vizás helyzet orvoslására czélszerűnek vélném egyelőre azt, hogy azok a tisztelt kartársak, kik magán szolgálatban állanak, közöljék lapunkban azokat a módokat, melyek részükre a szolgálatot biztosítják s ha ez kölcsönös szerződés útján történik, nem fog ártani, ha ennek feltételeit is megismertetik, hogy így másoknak is módjukban álljon okulni példájukon. Használjuk fel azt a kedvező helyzetet, melyet lapunk részükre teremtett arra, hogy hasznos közleményeinkkel tapasztalatainkat kölcsönösen gyarapítsuk, mert ez mindnyájunknak csak hasznunkra lehet.

Soraim kért közléseért köszönetemet nyilvánítva tisztelettel vagyok a szerkesztő urnak

igaz hive Szigeti József
mag. urad. erdőőr.

Szatmár 1900 július 2.

Tekintetes szerkesztő úr!

Engedje meg, hogy kedvelt lapunkban egy szomorú eseményt mondhassak el kedves kartársaimnak, mely a következő:

Giraltan János szatmárvárosi erdőőr folyó évi május hó 25-én reggeli 4 órakor otthonról lóháton távozott el védkerületének bejárása czéljából. Pár órai távolléte után a ló gazdátlanul tért haza, nyereggel hátán, ez azonban Giraltan nevének nem tűnt fel, mert máskor is megtörtént már, hogy férje elcsapta magától a lovat és haza bocsátotta, míg ő maga tovább is védkerületében maradt, de midőn a gazda még az est beálltával sem tért haza, gonosz sejtelmek kezdtek bántani s nyughatatlansága végre annyira fokozódott, hogy nem állhatván tovább a kínzó bizonytalanságot, a szomszédos erdőőrhöz ment, ki megértvén baját, szívesen vállalkozott segédkezni a keresésben. El is indultak, de csakhamar vissza is tértek, mert a beállott sötétség megakasztotta a keresésben. Másnap hajnali 3 órakor újból elindultak s ekkor faredozásukat siker koronázta, a mennyiben pár órai keresés után ráakadtak az eltűntre, de nem az előre, hanem csak a hullájára.

Hegyi Kázmér kartársunk, ki a hullát megtalálta, azonnal jelentést tett a városi erdőhivatal főnökének, ki a helyszínére utazván megtette a szükséges további intézkedéseket. A törvényes vizsgálatnál kiderült, hogy szerencsétlen kartársunkat szívészélhűdés ölte meg. A vizsgálat még azt is megállapította, hogy az elhunyt egy gulyás (pásztor) bosszantotta föl s halálát a harag hirtelen fellobanása okozta. A gulyás látta őt leroskadni, a helyett azonban, hogy segítségére sietett volna, elszaladt és a vizsgálatig senkinek sem szólt az esetről.

A boldogult temetése május 27-én délután 3 órakor volt, melyen a nagy számu közönségen kívül mi kartársai szeretett főnökünk Léber Antal főerdész ur vezetése alatt jelentünk meg s még hozzánk csatlakozott Pethő György városi gazdasági tanácsos ur több városi hivatalnokkal, mely tiszteletadásért fogadják őszinte és hálás köszönetünket.

A megboldogultat gyászba borult özvegye siratja, mi kartársai pedig fájdalmas szívvel gyászoljuk szomorú végzetét.

Isten óvjon mindnyájunkat hasonló szerencsétlenségtől!

Tisztelettel maradtam a szerkesztő urnak

igaz hive Dudás Ferencz
városi közp. erdőőr.

Névjegyzéke

azoknak az erdészeti és vadászati alkalmazottaknak, kik az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesületbe leendő belépésüket bejelentették.

Sor-sz.	Név	Lakhely	Megye
316	Marschal Jakab . . .	Császa	Baranya
317	Bátory József . . .	Csepely	Somogy
318	Veres András . . .	Hosszufalu	Brassó
319	Makky Gyula . . .	Kis-Terence	Nógrád
320	Bolcsó József . . .	Dorogháza	"
321	Bolcsó János . . .	Nagy-Bátöny	Heves

322	Klein Gy. György	Gyöngyösoldal	Tolna
323	Incze János	Malomviz	Hunyad
324	Csontó Gedeon	Mezőhegyes	Csanád
325	Nyika Lukács	Kristyor	Bihar
326	Gafrik Imre	Stoós	Abauj
327	Farkas Ignác	Méhes	Zala
328	Moldován Gergely	Béles	Kolos
329	Onyesz György	Pietrosza	"
330	Máris Szilárd	Béles	"
331	Kelemen István	Kolluth	Bács-Bodrog
332	Stempák Ferencz	Kis-Topdovecz	Temes
333	Csósza Vazul	Nagy-Topdovecz	"
334	Kárnyánszky Lajos	Temes-Rékas	"
335	Barbuleszku Gyula	"	"
336	Branko Döme	Királyfalva	"
337	Rozsán József	Sztropkó	Zemplén
338	Németh József	G.-Üvegcsür	Maros-Torda
339	Puszkas János	Husztót	Baranya
340	Matkovics Sándor	M.-Hertelend	"
341	Balatonyi Lajos	Bános	"
342	Lengyel Albert	A.-Rákos	Nagy-Küküllő
343	Gergely Áron	Datk	"
344	Mártonfi Miklós	Mirkovós	"
345	Stenczinger Ede	Zábava	Nyitra
346	Wratni János	"	"
347	Dvovcs Tamás	"	"
348	Harangozó Emil	Nyitra-Bajna	"
349	Teleki Vilmos	Kőhalom	Nagy-Küküllő

Szerkesztői üzenetek.

Nagy György urnak, Bezdán. Előfizetése beérkezett s az év végéig rendezve van. **Kiss Ferencz urnak Béregh.** A hiányzó lapszámot sorai vétele után azonnal küldtük. Hiba csak a postán eshetett, mert innen annak idején utnak indítottuk. **Magdó Márton urnak Radváncz.** J. M. részére Z. L. megrendelve az évfolyam kezdetétől; röpirat elküldve. **Lendeczky József urnak Dámes.** T. A. czimére úgy a röpiratot, mint a mutatvány lapot küldtük. **Mészáros György urnak Csesznek.** 3 kor. beérkezett. **Gergely János urnak Hoszszufalu.** A röpiratot még április 5-én postára adtuk s így nyilván ott tévedt el. Polyó hó 6-án másodszor küldtük, szíveskedjék értesíteni, hogy most megkapta-e. **Szigeti József urnak, Podrecsán.** A két t. kartárs nevére a lapot megindítottuk. **Ziegelhoffer Kálmán urnak, Ujkér.** A 3. drb röpiratot nevezetteknek 5-én postára tettük. **Biró László urnak, Felső-Tárkány.** Baumann Andor utolsó lakása Magyar-Szt.-Pál volt Kolosmegyében, honnan azonban legnagyobb sajnálatunkra 8 kor. előfizetési díj hátralék hátrahagyásával ismeretlen helyre távozott, éppen úgy, mint F.-Tárkányról Tatarek Károly. Ezek tartozkodási helyét magunk is szeretnők tudni. Zemko Ferencz nem előfizetünk s így lakását sajnálatunkra szintén nem közölhetjük. **Sárkány Gábor urnak, Petőczy pusztá.** Az ön előfizetése szeptember, tehát ennek az évfolyamnak a végéig van rendezve; azok kik a folyó év végéig küldik be előfizetéseiket, már az V.-ik évfolyam első negyedére fizettek elő. Nekünk legkellemesebb lenne, ha minden hívünk úgy rendezné dolgát, hogy a naptári negyed végével, tehát márczius, június, szeptember és december végén járna le az előfizetés és a következő év, félév vagy érnegyed elején pontosan megújítatnók, mert a nagy munka megtakarítás lenne s egyuttal eltűnnének a panaszok a rendetlen fizetések miatt. Bár mindengyik hívünk oly pontos fizető lenne, mint Ön! **Csontó Gedeon urnak, Mezőhegyes.** Év végéig rendezve. **Podhányi József urnak, Granasztó.** A lapot rendesen küldtük mindig. A hiányzó három számot újból postára tettük. **Barna László urnak, Hátszeg.** **Nagy Mihály urnak, Jeder.** **Szél József urnak H. K. Csátár.** Előfizetéseik beérkeztek.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradsky Emil.

Legjobb és legolcsóbb Varrógépek Fedák Istvannál Bécs

VI. Mariahilferstrasse 49.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. 2—3

Állást keres

egy 23 éves vizsgázott erdővéd, ki a vadászataán is jó gyakorlattal bír s óhajta mielőbb valamely uradalomban erdővédi vagy segéd-erdővédi állást elfoglalni. Bővebb felvilágosítással szolgál Kovács Károly (Szatina, u. p. Felső-Mindszent, Baranya vármegye).

Erdőőr kerestetik.

Egy szakvizsgázott, erdei szénítésben kiválóan jártas erdőőr állandó alkalmazást talál szénítő telepek kezelése mellett a Hisnyóvízi vasgyár bányatársulatnál. Fizetés: évi 840 korona, 60—120 korona praemium, lakás és tűzifa. Kérvények bizonyítvány-másolatokkal alulírottához küldendők. Hisnyóvíz (Gömör megye) 1900 június hó.

Birgling Gyula
vasgyári fámester.

PÁLYÁZAT.

Lemondás folytán üresedésbe jött egy erdőőri állomás az alanti erdőgondnokságnál, melyre ezennel pályázat nyitattik.

Fizetés: készpénzben 240 korona; 15 hekt. kétszeres; 2 marhára és 2 koczára egy évi szaporulattal legelő; 12 szekér galyfa, szabad lakás és körülbelül 20—30 koronára felrugó járulék.

Pályázni csak az erdőtörvényben előirt minősítéssel lehet f. é. augusztus 15-ig.

A ki a román nyelvet is beszéli, előnyben részesül.

Pályázatok az „urszádi erdőgondnokság“-hoz, Urszád, u. p. Solyom (Bihar megye) küldendők.

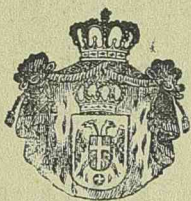
A nagyváradi lat. szert. káptalan
urszádi erdőgondnoksága.

1—2

Állást keres

39 éves, ép, egészséges, erőteljes, jól szakvizsgázott erdőőr kinek az erdészeti terén 3½ évi gyakorlata van; ezen kívül kitűnően érti a gyümölcsfa tenyésztést, oltást, szemzést, méhészetet, mezőgazdaságot, ácsántenyésztést. Mezőgazdaságnál 22 éven át volt alkalmazva s előző szolgálatairól kitűnő bizonyítványokat mutathat fel. Címe megtudható az Erdészeti Ujság kiadóhivatalában. 2—2

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók, Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói,
A nagyméltósági Földművelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói,
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV.. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsátása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekintheető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szezint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vévőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ivet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel.

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók,
Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.
A nagyméltósági Földművelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapítottott 1847.

Brausweller János
Szeged.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. javítások pontosan eszközöltetnek.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

Figyelmess és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-forrás.